

17 Φεβρουαρίου, 1989

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΘΩΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 211/86).

5 Αστυνομία — Ο Περί Αστυνομίας Νόμος Κεφ. 285 — Ο Περί Αστυνομίας (Τροποποιητικός) Νόμος 29/66 — Ο τελευταίος αυτός Νόμος κατήργησε σιωπηρά το Άρθρο 10 του βασικού Νόμου — Σειρά Κανονισμών, που δημοσιεύθηκαν μετά τη θέσπιση του Νόμου 29/66 βάσει του Άρθρου 10 είναι άκυρη — Προσωρινή προαγωγή σε θέση Ανώτερου Αξιωματικού της Αστυνομίας — Μετά τη θέσπιση του Νόμου 29/66 το μόνο αρμόδιο όργανο είναι ο Υπουργός Εσωτερικών — Μέχρι της θεσπίσεως εγκύρων Κανονισμών σύμφωνα με το Άρθρο 13 του Νόμου περί Αστυνομίας, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 29/66, το Νομικό καθεστώς διέπεται από Κανονισμούς, που ίσχυαν πριν κατά το χρόνο θεσπίσεως του Νόμου 29/66 — *Lefkatis v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1372 υιοθετήθηκε.

15 Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Τύπος — Πότε ο τύπος είναι ουσιαστικός — Ανάλυση νομολογίας — Προσωρινή προαγωγή σε θέση Ανώτερου Αξιωματικού Αστυνομίας — Παράλειψη αξιολογήσεως καταλληλότητας υποψηφίων από το Συμβούλιο Επιλογής — Αποτελεί παράβαση ουσιαστικού τύπου.

20

Η προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων σε θέση Ανώτερου Υπαστυνόμου από 1.3.80 ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο. Συνακυρώθηκε και η προαγωγή των ενδιαφερομένων προ-

σώπων στη θέση Αστυνόμου Β' από 15.12.84.

Μετά την ακύρωση των πιο πάνω προαγωγών και μέχρις ότου γίνουν νέες οριστικές προαγωγές ο Υπουργός Εσωτερικών, κατόπιν εισηγήσεως του Αρχηγού της Αστυνομίας, απεφάσισε, με βάση τις εξουσίες του, δυνάμει του Άρθρου 13(1) του Κεφ. 185, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 29/66, να προάξει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προσωρινά στο βαθμό του Αστυνόμου Β'. 5

Οι αιτητές υπεστήριξαν ότι ελλείπει κανονισμών δεν υπήρχε τέτοια εξουσία. Οι καθ' ων η αίτηση υπεστήριξαν ότι η αρμοδιότητα ανήκε στον Αρχηγό της Αστυνομίας δυνάμει του Κανονισμού 10, που είχε εκδοθεί βάσει του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε και τις δύο εισηγήσεις. Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι μόνος αρμόδιος είναι ο Υπουργός Εξωτερικών (Άρθρο 13(1)) του Νόμου 29/66 και ότι, ελλείψει εγκύρων κανονισμών θεσπισθέντων μετά τη θέσπιση του Νόμου 29/66 ίσχυαν οι Κανονισμοί, που είχαν έγκυρα θεσπισθεί πριν από το Νόμο 29/66. 15 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε εν τέλει την επίδικη προαγωγή λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου, συνισταμένης στην παράλειψη αξιολογήσεως των υποψηφίων από το Συμβούλιο Επιλογής, 25

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Λενκάτης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 1372, 30

Χωραΐτης ν. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 1067,

M.D.M.Estates ν. Δημοκρατίας (1980) 3 Α.Α.Δ. 54, 35

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 154.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήγαγαν στο βαθμό του Προσωρινού Αστυνόμου Β' τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί των αιτητών. 40

Φ. Βαλιαντής, για τους Αιτητές. 45

Α. Γιωργαλλής, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 5 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή τους οι αιτητές αιτούνται δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 10.2.86, με την οποία προήγαγαν στο βαθμό του Προσωρινού Αστυνόμου Β' τους Ν. Σολωμονίδη, Ν. Καζαφανιώτη, Α. Κόκκινο, Μ. Παχίτη
- 10 και Α. Δημητριάδη, αντί των αιτητών, είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

- 15 Επίσης οι αιτητές αιτούνται δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση όπως προάξουν τους αιτητές στη θέση του Προσωρινού Αστυνόμου Β' είναι άκυρη και παράνομη και ότι οτιδήποτε παραλείφθηκε πρέπει να είχε διενεργηθεί.

- 20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ύστερα από την απόφασή του στις προσφυγές 1/85 και άλλες, ημερομηνίας 3.10.85, ακύρωσε τις προαγωγές στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου που έγιναν από την 1.3.80. Επειδή τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν προαχθεί σε Ανώτερους Υπαστυνόμους την
- 25 1.3.80 και προάχθηκαν στο βαθμό του Αστυνόμου Β' από τις 15.12.84, με την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ημερομηνίας 3.10.85, η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου ακυρώθηκε και η προαγωγή τους στο βαθμό του
- 30 Αστυνόμου Β' συνακυρώθηκε.

- 35 Ακολουθως το θέμα επανεξετάστηκε και επειδή παρίστατο ανάγκη να τους ανατεθεί προσωρινά η εκτέλεση καθηκόντων Αστυνόμου Β', ο Υπουργός Εσωτερικών, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχει το Άρθρο 13(1) του Περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 185 και με σύσταση του Αρχηγού Αστυνομίας, αποφάσισε την προσωρινή προαγωγή τους στο βαθμό του Αστυνόμου Β' από τις 15.1.86.

- 40 Τα πιο πάνω αναφέρονται στην εβδομαδιαία διαταγή του Αρχηγού Αστυνομίας, ημερομηνίας 10.2.86 (παράρτημα Κ της ένστασης), στην οποία επίσης τονίζεται ότι η

προσωρινή αυτή διευθέτηση θα ισχύει μέχρι να διενεργηθούν οριστικές προαγωγές και ότι δεν θα παρέχει στους διορισθέντες οποιαδήποτε δικαιώματα, ούτε θα θεωρηθεί προσόν ή θα τους ευνοήσει με οποιοδήποτε τρόπο σε βάρος άλλων υποψηφίων σε μελλοντικές μόνιμες προαγωγές στη θέση αυτή. Η επιφύλαξη αυτή αναφέρθηκε και στα ενδιαφερόμενα μέρη σε επιστολή του Γενικού Διευθυντή ημερομηνίας 4.2.86 (παράρτημα Ε- Ι της ένστασης).

Ο Αρχηγός Αστυνομίας, για να συστήσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στο βαθμό του προσωρινού Αστυνομικού Β', έλαβε υπόψη του τις συνθήκες που δημιουργήθηκαν και αφού συμβουλευθηκε τους Αστυνομικούς Διευθυντές/ Διοικητές Μονάδων, έκρινε πως τα ενδιαφερόμενα μέρη μεταξύ όλων των υποψηφίων, ήταν τα καταλληλότερα για την αναφερθείσα θέση, προκειμένου να αντιμετωπισθεί προσωρινά η κατάσταση και να αποφευχθεί ο κίνδυνος διασάλευσης της τάξης και πειθαρχίας με δυσμενείς επιπτώσεις πάνω στη λειτουργία και αποδοτικότητα του Σώματος.

Ο Υπουργός Εσωτερικών σε σημείωμά του ημερομηνίας 25.1.86, ανέφερε ότι αφού μελέτησε προσωπικά τη γνωμάτευση της Γενικού Εισαγγελέως (παράρτημα Β της ένστασης), καθώς και το περιεχόμενο της επιστολής του Αρχηγού Αστυνομίας (παράρτημα Α της ένστασης), κατάληξε ότι επιβάλλεται η προσωρινή προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών από 15.1.85 (παράρτημα Γ της ένστασης). Τα προσωπικά και υπηρεσιακά στοιχεία των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών επισυνάπτονται και είναι τα παραρτήματα Λ και Μ αντίστοιχα.

Ένας από τους νομικούς λόγους της παρούσας προσφυγής αναφέρει πως η προσβαλλόμενη πράξη ή /και απόφαση στηρίχθηκε πάνω σε Κανονισμούς οι οποίοι είναι άκυροι, ultra vires προς το Νόμο και/ή δεν έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το Άρθρο 13 του Περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, όπως τούτο τροποποιήθηκε από το Άρθρο 2 του Νόμου 29/66.

Το Άρθρο 13 του Περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285, όπως τούτο τροποποιήθηκε από το Άρθρο 2 του Νόμου

29/66, προνοεί τα ακόλουθα:

5 "(1) Ανώτεροι Αξιωματικοί θα διορίζονται, προάγονται και απολύονται υπό του Υπουργού.

10 (2) Ο Αρχηγός, τη εγκρίσει του Υπουργού, διορίζει κατατάσσει, προάγει και απολύει πάντα τα μέλη της Δυνάμεως μέχρι και συμπεριλαμβανομένου του Αρχιεπιθεωρητού.

15 (3) Οι όροι διορισμού, κατατάξεως, προαγωγής, υπηρεσίας και απολύσεως μελών της Δυνάμεως προβλέπονται υπό Κανονισμών γενομένων υπό του Υπουργικού Συμβουλίου επί τη βάσει του παρόντος άρθρου και δημοσιευομένων εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας.

20 Νοείται ότι μέχρι της εκδόσεως των εν τω παρόντι εδαφίω προβλεπομένων Κανονισμών οι κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως ισχύος του παρόντος Νόμου εν ισχύϊ Κανονισμοί και Γενικαί διατάξεις θα εξακολουθήσωσιν εφαρμοζόμενοι.

25 (4) Κανονισμοί εκδιδόμενοι επί τη βάσει του παρόντος άρθρου κατατίθενται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων. Εάν μετά πάροδον δεκαπέντε ημερών από της τοιαύτης καταθέσεως η Βουλή των αντιπροσώπων δι' αποφάσεως αυτής δεν τροποποιήση ή ακυρώση τους ούτω κατατεθέντας Κανονισμούς εν όλω ή εν μέρει τότε ούτοι αμέσως μετά την πάροδον της άνω προθεσμίας δημοσιεύονται εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας και τίθενται εν ισχύϊ από της τοιαύτης δημοσιεύσεως. Εν περιπτώσει τροποποιήσεως τούτων εν όλω ή εν μέρει υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων ούτοι δημοσιεύονται εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας ως ήθελον ούτω τροποποιηθή υπ' αυτής και τίθενται εν ισχύϊ από της τοιαύτης δημοσιεύσεως."

40 Το Άρθρο 10(1) του ιδίου Νόμου αναφέρει τα ακόλουθα:

" 10(1) The Chief Constable may, with the approval of

the Governor, from time to time, to make Regulations for the good order administration and government of the Force.

(2) Without prejudice to the generality of the powers conferred - by sub section 1 the Regulations may make provisions for all or any of the following matters: 5

.....

(f) promotion and reduction in rank. 10

..... "

Βάσει του Άρθρου 10 εκδόθηκαν οι Περί Αστυνομίας (Γενικοί) Κανονισμοί του 1958, Αρ. 279/58 της 1.5.58. Μεταγενέστερες τροποποιήσεις δεν επηρέασαν τον Κανονισμό 10, ο οποίος προνοεί τα ακόλουθα: 15

"10(1) A member of the Force who is required to perform the duties of a higher rank may be promoted temporarily to that rank by the Chief Constable: 20

Provided that -

(a) a vacancy exists in the rank; 25

(b) in the case of Gazetted Officers such promotions are made with the approval of the Governor.

..... " 30

Οι Περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονισμοί του 1958 Αρ. 281/58 της 1.5.58, προνοούν μεταξύ άλλων περί της διαδικασίας προαγωγής και αναφέρονται στο ρόλο και το έργο του Συμβουλίου Επιλογής. 35

Ο Κανονισμός 4(1) προνοεί τα ακόλουθα:

"4(1) Selection for promotion up to and including the rank of Assistant Superintendent shall be made by a Selection Board (hereinafter referred to as 'the Board') 40

5 appointed by the Chief Constable from time to time, consisting of the Deputy Chief Constable or the Assistant Chief Constable (A) as Chairman, Chief Superintendent (A) and two Gazetted Officers of Turkish and Greek Cypriot extraction respectively as members. Divisional and Unit Commanders may sit with the Board as advisers."

10 Οι Περί Αστυνομίας (Προαγωγαί Κανονισμοί του 1958 έχουν τροποποιηθεί ουσιωδώς από τους Κανονισμούς Αρ. 184/83 της 22.7.83, καθώς επίσης και από τους Κανονισμούς Αρ. 943/66 της 10.11.66, 111/72 της 9.6.72, 347/80 της 12.12.80 και 271/83 της 29.10.83. Όμως οι Κανονισμοί που αφορούν τις προαγωγές και που ψηφίστηκαν μετά 15 την τροποποίηση του Βασικού Νόμου από το Νόμο 29/66 θεωρούνται άκυροι, γιατί δεν κατατέθηκαν στη Βουλή, αλλά, τουναντίον, βασίστηκαν στις πρόνοιες του Άρθρου 10 του Βασικού Νόμου, οι οποίες συγκρούονται με τις πρόνοιες του μεταγενεστέρου Νόμου 29/66.

20 Στην υπόθεση *Λευκάτης και Άλλοι ν. Της Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 1372, την οποίαν υιοθετώ, ο έντιμος Δικαστής κ. Δ. Στυλιανίδης που έκδωσε την απόφαση, είτε τα ακόλουθα στη σελ. 1389:

25 "Section 10 was repealed by implication in so far as it related to promotions by the posterior Law No. 29/66 which repealed and substituted s. 13(2) and (3) and made specific provision for the issue of Regulations, which shall 30 be laid before the House of Representatives for the ultimate control by the legislature before they are issued and published. The Regulations, which did not conform to the enabling Law in form and in substance and in the way they were made and issued are void and non-existent. This, however, does not affect the validity of the 35 basic Regulations pre-existing the invalid amendments."

40 Έχοντας εκθέσει το νομικό πλαίσιο, θα προχωρήσω τώρα στην αναφορά των νομικών θέσεων των δύο πλευρών.

Είναι η θέση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση πως

οι προσωρινές προαγωγές έγιναν με βάση τον Κανονισμό 10 των Περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών Αρ. 279/58 από τον Αρχηγό Αστυνομίας και πως ο Κανονισμός αυτός συμπληρώνει και δεν συγκρούεται με τις πρόνοιες του Άρθρου 13(1) του Νόμου, Κεφ. 285.

5

Η θέση του δικηγόρου των αιτητών είναι πως οι διορισμοί των Προσωρινών Αστυνόμων Β' διέπονται από το Άρθρο 13 του Νόμου Κεφ. 285, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 29/66.

10

Είναι κατά τη γνώμη μου καθαρό από τις πρόνοιες του Άρθρου 13(1) του Κεφ. 285, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 29/66, πως το αρμόδιο όργανο για τις προαγωγές των ανωτέρων αξιωματικών είναι ο Υπουργός Εσωτερικών. Άν, λοιπόν, υιοθετηθεί η θέση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση πως οι προσωρινές προαγωγές έγιναν από τον Αρχηγό Αστυνομίας κάτω από τον Κανονισμό 10 τότε θα πρέπει να θεωρηθεί πως ο Αρχηγός Αστυνομίας ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας. Όμως, στην πραγματικότητα, μια τέτοια θέση δεν ευσταθεί, γιατί από τα ενώπιόν μου στοιχεία προκύπτει σαφέστατα πως τους προσωρινούς διορισμούς διενήργησε ο Υπουργός Εσωτερικών σύμφωνα με το Άρθρο 13 (1) του Νόμου και η εγκυρότητά τους θα πρέπει να αντικρουστεί μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, ανεξάρτητα αν ο Αρχηγός Αστυνομίας κάλεσε τον Υπουργό να διενεργήσει τις προαγωγές σύμφωνα με τον Κανονισμό 10 των Περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών.

15

20

25

30

Είναι επίσης, κατά τη γνώμη μου, καθαρό, όπως εξάλλου έχει υιοθετηθεί και στην υπόθεση *Λευκάτης* (ανωτέρω) πως η εγκυρότητα των βασικών Κανονισμών που προϋπήρχαν, δεν επηρεάστηκε από τις πρόνοιες του Νόμου 29/66 και επομένως οι προσωρινές προαγωγές έπρεπε να γίνουν με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε πριν από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του Νόμου 29/66, όπως ρητά προβλέπεται από την επιφύλαξη του εδαφίου 3 του Άρθρου 13 του Νόμου. Σε αυτό το στάδιο θα πρέπει επίσης να ειπωθεί πως η αντίληψη της ιδέας της "προαγωγής" από τον Υπουργό Εσωτερικών, όπως προνοείται στο Άρθρο 13(1) του Νόμου, με έλλειψη οποιουδήποτε προσδιορισμού, θα πρέπει να εκλαμβάνεται

35

40

πως περιλαμβάνει και το δικαίωμα του προσωρινού διορισμού.

5 Για όλους τους πιο πάνω λόγους δεν ευσταθεί η θέση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση προς το αρμόδιο όργανο για προσωρινές προαγωγές ανωτέρων αξιωματικών είναι ο Αρχηγός Αστυνομίας δυνάμει του Κανονισμού 10 των Περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών, ούτε και η
10 θέση του δικηγόρου των αιτητών πως η προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση δεν έχει εκδοθεί σύμφωνα με το Άρθρο 13 του Κεφ. 285, η πως στηρίχθηκε πάνω σε άκυρους Κανονισμούς.

15 Όμως, το βασικό ερώτημα που τίθεται είναι, αν και κατά πόσον τα ενδιαφερόμενα μέρη πριν από την επίδικη απόφαση αξιολογήθηκαν ως προς την καταλληλότητά τους από το Συμβούλιο Επιλογής.

20 Από τα ενώπιόν μου στοιχεία προκύπτει πως κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Ο Αρχηγός Αστυνομίας σύστησε την προσωρινή προαγωγή στον Υπουργό σύμφωνα με τον Κανονισμό 10, των Περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών του 1958, ενώ ο Κανονισμός 10 προνοεί για προαγωγές από πλευράς Αρχηγού Αστυνομίας, και δεν αφορά συστάσεις.
25 Ακολουθώς ο Υπουργός απλώς έγκρινε τις συστάσεις αυτές του Αρχηγού Αστυνομίας χωρίς να προηγηθεί αξιολόγηση του Συμβουλίου Επιλογής όπως προνοούν οι Περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονισμοί του 1958. Είναι όμως η παράβαση αυτή ουσιώδους τύπου;

30 Το θέμα τούτο έχει νομολογηθεί και είναι η αρχή πως η πράξη ακυρώνεται μόνο όταν η παράβαση είναι ουσιώδης (Βλ. μεταξύ άλλων, *Χωραΐτης ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1067 και *M.D.M. Estates ν. Δημοκρατίας* (1980) 3
35 Α.Α.Δ.54).

40 Ο καθορισμός της διαφοράς μεταξύ "παραβάσεως ουσιώδους τύπου διατεταγμένου περί την ενέργεια της πράξεως και παραβάσεως επουσιώδους τύπου" δεν είναι εύκολο να καθοριστεί. (Βλ. *Παπαδόπουλος ν. Της Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 154).

Στην υπόθεση *Αλβάνης ν. Σ.Υ.Τ.Α* (1985) 3 Α.Α.Δ. 2695, αναφέρθηκε πως ο τύπος που καθορίζεται από το Νόμο αποτελεί προϋπόθεση για την εγκυρότητα της πράξης, παράβαση του οποίου καθιστά την πράξη ακυρώσιμη.

5

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας, 1929-59 στη σελ. 266 αναφέρονται τα ακόλουθα:

"Γ' Παράβασις τύπου.

10

Η παράβασις τύπου διατεταγμένου περί την έκδοσιν της πράξεως επιφέρει την ακυρότητα ταύτης, υπό την προϋπόθεσιν, ότι ο παραληφθείς τύπος κρίνεται ως ουσιώδης: 2073(59).

15

Συνιστά παράλειψιν ουσιώδους τύπου η μη λήψις της υπό του νόμου απαιτούμενης προηγουμένης γνωμοδοτήσεως συλλογικού οργάνου: 1308(54), ήτις μάλιστα δέον να εκδοθή μετ' αίτησιν του ενδιαφερομένου και μόνον οσάκις τούτο ορίζει ρητώς ο νόμος: 237(56) ή η λήψις υπ' όψιν γνωμοδοτήσεως εξενεχθείσης παρ' ακύρωσιν συνεστημένου οργάνου: 1123(53), βλ. και 1560(59), ή παρά τον νόμον συντεθειμένου τοιούτου: 257(54) (ειδικωτέρας περιπτώσεως κακής συγκροτήσεως και συνθέσεως συλλογικού οργάνου της Διοικήσεως πρβλ. εν τω Κεφαλαίω περί Διοικητικής Πράξεως).

20

25

Παράλειψιν ουσιώδους τύπου συνιστά και η έλλειψις ειδικής και ρητής αιτιολογίας εν τω σώματι της διοικητικής πράξεως διαλαμβανομένης, οσάκις ο νόμος απαιτεί ρητώς, όπως η πράξις τυγχάνει ητιολογημένη:

30

195(59) και η μη τήρησις τύπου απαιτηθέντος διά προηγουμένην οιονεί δεσμευτικής πράξεως αυτού του αρμοδίου κατά νόμον οργάνου: 431(53)."

35

Από τη νομολογία και ιδιαίτερα από το απόσπασμα των πιο πάνω αναφερομένων Πορισμάτων Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας προκύπτει πως η μη λήψη της από το Νόμο απαιτούμενης προηγούμενης γνωμοδότησης του Συμβουλίου Επιλογής, συνιστά παράβαση ουσιώ-

40

δους τύπου και γιατί η προσβαλλόμενη πράξη θα πρέπει να ακυρωθεί.

5 Εν όψει της κατάληξης αυτής, δεν θα προχωρήσω να εξετάσω αν και κατά πόσον πραγματοποιήθηκε η αρχή της προαγωγής των καλύτερων από τους υποψηφίους για να δώσω την ευκαιρία στους καθ' ων η αίτηση να εξετάσουν το θέμα μέσα στα ορθά νομικά πλαίσια.

10 Θέμα δεδικασμένου δεν υπάρχει, γιατί η πράξη των προσωρινών προαγωγών των ιδίων προσώπων είναι νέα πράξη προσωρινών και όχι μονίμων προαγωγών. Όμως εκφράζω τη δυσαρέσκειά μου γιατί με τον τρόπο που
15 ενέργησαν οι καθ' ων η αίτηση δίδεται η εντύπωση πως πιθανό να υπήρξε πρόθεση καταστρατήγησης της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου στην προσφυγή 1/85.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσβαλλόμενη πράξη όσον αφορά όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ακυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα.

25 Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.